

LISTEK.

Stritarjevi zbrani spisi lepo napredujejo. Doslej je izšlo 6 snopičev, ki obse-
zajo pesmi, kolikor jih je Stritar zložil približno do leta 1878. Pesnik je pesmi svoje zlasti
iz mlajše dóbe nekoliko preuredil ter jim dal tako v vsakem oziru lepšo in dovršenejšo
obliko. Dozdani snopiči pa jasno kažejo po svoji vsebini, kakor po lepi zunanji obliki,
da bodo Stritarjevi zbrani spisi knjiga, s katero se bode národ slovenski smel ponášati.
Vse prijatelje leposlovja slovenskega pozivljemo znova na obilo naročbo Stritarjevih
zbranih spisov.

Viktor Dolenc †. Primorske Slovence in ž njimi vred ves národ slovenski je
zadela huda nesreča. Umril je po kratki, a težki bolezni za osepnicami šele v 45. letu
dóbe svoje v Trstu dné 20. julija 1887. ob 1/2 2. uri zjutraj vrli domoljub in pisatelj,
gospod *Viktor Dolenc*, urednik »Edinosti«, lastnik tiskarne, predsednik delavskega pod-
pornega društva, starosta »Sokola«, prvomestnik načelníštva tržaške podružnice Sv. Ci-
rila in Metoda, podpredsednik političnega društva »Edinost« itd. itd.

Porojen na Razdrtem leta 1841. iz znane Dolenčeve rodbine, dovršil je po-
kojni Dolenc nižjo realko v Gorici ter se pozneje odločil za trgovski stan. A dr.
Karol Lavrič, ki je v Gorici spoznal izredno nadarjenost mladega moža, vplival
je toliko nánj, da je najprej v Gorici, kjer je več let uredoval »Sočo«, in po-
zneje v Trstu, kamor se je preselil pred desetimi leti, vse svoje moči posvetil politič-
nemu delovanju, kateremu se je udal z dušo in srcem. Živahen in odločen, priden in
nadarjen je mladi publicist najprej s temeljitimi študijami v národno-gospodarskih in po-
litičnih strokah pridobil si prilično mnogo znanja ter je tako s čudovito vstrajnostjo na-
domestil, česar mu ni dala nedostatna šolska omika; potem se je s svetim domovinskim
ognjem lotil javnega delovanja, pri katerem si je v vsakem oziru zaslužil imé prvobori-
telja slovenskega. Bil je zadnja leta v Trstu *duša* vsega národnega življenja in ž njim,
katerega je smrt pobrala v najboljših moških letih, izgubili so tržaški Slovenci glavo in
voditelja svojega, kateremu ne vemo namestnika; kajti kje bi našli moža, ki bi bil tako
delaven, tako zgovoren, tako vstrajen, tako požrtvovalen, tako spreten, tako odločen,
živahen in nadarjen, kakor je bil pokojni Dolenc! In z vsemi temi lepimi svojstvi je zdru-
ževal jako plemenito srcé in politikom nenavadno dobrodušnost. Blagi Viktor, slava tvo-
jemu spominu! Z Bogom, zlata duša!

Matej Brencè †. Dné 18. t. m. je pri Sv. Gregorji nad Sódražico umrl v 31. letu
dóbe svoje mladi slovenski pisatelj gospod *M. Brencè*. — Pokojni je bil dné 19. septembra
l. 1856. porojen v Hrašah pri Lescah, zvršil je gimnazijo l. 1878. v Ljubljani in pozneje pravo-
slovje na Dunaji. Bil je nadarjen mož in spisal je več krajših novel v Stritarjevem »Zvonu« in
»Kresu«; bil je tudi sotrudnik našemu listu, „Slovenskemu Narodu“, „Slovincu“ in ne-
koliko časa urednik „Ljubljanskemu Listu“. Zlasti v „Narodu“ je prejšnja leta priobčil več
krajših spisov pod imenom „Nivalis“. Zadnje čase je bil uradnik pri trgovinski zbornici
ljubljski, a bolezen ga je prisilila, da je odšel k bratu svojemu, župniku svetogregor-
skemu, kjer mu je sušica končala mlado življenje. Bodi mu lahka zemlja in blag spo-
min v Slovencih.

Dva národna praznika bode v spomin dveh velezaslužnih mož slavil národ slo-
venski meseca avgusta. Dné 14. t. m. odkrije se namreč v Idriji na župni cerkvi Sv.
Barbare plošča v spomin pokojnemu knezoškofu ljubljanskemu Antonu Alojziju Wolfu,
ki je mladini naši ustanovil »Collegium Aloysianum«, izdal novi prevod svetega pisma
ter založil zaklad za véliki slovar slovenski; a dné 21. avgusta bode gospod profesor